

PAZIŅOJUMS KOMITEJAS LOCEKĻIEM

Temats: Lūgumraksts Nr. 2130/2013, ko iesniedza Spānijas valstspiederīgais *Leandro Espana Balbas*, par lauksaimnieku tiesību nodošanu

1. Lūgumraksta kopsavilkums

Lūgumraksta iesniedzējs sūdzas par to lauksaimnieku pašreizējo situāciju, kuri iegādājās jaunas saimniecības un kuriem netiek automātiski nodotas viņu tiesības uz subsīdijām. Viņš raksta, ka ir daudz tādu gadījumu, kad mainījās īpašumtiesības uz saimniecību, bet nemainījās tiesības un tādējādi bijušais īpašnieks turpina pretendēt uz subsīdijām. Lūgumraksta iesniedzējs norāda, ka šāda prakse nav godīga, jo subsīdijas ir paredzētas, lai tieši līdzsvarotu saimniecību zemo rentabilitāti. Viņš uzskata, ka pašreizējie tiesību akti ir netaisnīgi, un lūdz Eiropas Parlamentu palīdzēt sasaistīt subsīdijas un tiesības ar to personu, kurai faktiski pieder saimniecība.

2. Pieņemamība

Atzīts par pieņemamu 2014. gada 5. septembrī. Komisijai pieprasīta informācija saskaņā ar Reglamenta 216. panta 6. punktu.

3. Komisijas atbilde, kas saņemta 2015. gada 30. janvārī

Komisijas novērojumi

Pirmkārt, lai saņemtu tiešos platībmaksājumus, lauksaimnieka rīcībā jābūt lauksaimniecības zemei un tajā jāveic lauksaimnieciska darbība, kā paredzēts ES tiesību aktos. Lauksaimniekam arī jāņem vērā ES tiesību aktos paredzētie nosacījumi, cita starpā ka maksājumtiesības piešķirtas saskaņā ar vienotā maksājuma shēmu (līdz 2014. gadam) vai saskaņā ar pamata maksājuma shēmu (sākot ar 2015. gadu). Maksājumtiesību sistēma ir no

ražošanas neatkarīga, tāpēc to var piemērot jebkuram atbalsttiesīgam hektāram (nepastāv prasība piemērot maksājumus tikai tam hektāram, kurš bija atbalsta piešķiršanas pamatā).

Šķiet, ka lūgumraksta iesniedzējs uzskata, ka konkrēti lauksaimnieki neizpilda vajadzīgās prasības, lai varētu saņemt atbalstu. Īpaši tiek uzsvērts, ka konkrēti lauksaimnieki neveic lauksaimniecisko darbību tajā platībā, par kuru tie saņem atbalstu. Ar šīm sūdzībām vajadzētu vērsties kompetentajās valsts iestādēs. Kopš kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) procedūras pirmsākumiem dalībvalstis ir bijušas atbildīgas par KLP noteikumu piemērošanu, tostarp par maksājumiem saņēmējiem. No viņu atbildības par ES budžeta finansiālo interešu aizsardzību izriet, ka dalībvalstīm jāveic visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu, ka subsīdijas tiek piešķirtas pareizi, un lai novērstu un atrisinātu pārkāpumus¹. Tāpēc strīdu risināšana par konkrētu gadījumu administratīvo izpildi ir valsts iestāžu kompetencē.

Papildus iepriekš izklāstītajiem nosacījumiem kopš 2015. gada 1. janvāra jebkuram lauksaimniekam, kas saņem tiešos maksājumus, būs jāievēro aktīvo lauksaimnieku noteikumi, kā paredzēts pēdējā KLP reformā, lai padarītu tiešo atbalstu mērķtiecīgāku, apturot atbalsta sniegšanu tām personām, kas neveic vai tikai ļoti nenozīmīgā apmērā veic lauksaimniecisko darbību. Lai tiktu piešķirtas maksājumtiesības un tiešais maksājums, lauksaimniekam jābūt aktīvam Regulas (ES) Nr. 1307/2013² 9. panta izpratnē. Regulas 9. panta 3. punktā paredzēts, ka dalībvalstīm pastāv iespēja izslēgt no tiešā atbalsta piešķiršanu fiziskas vai juridiskas personas vai fizisku un juridisku personu grupas.

Visbeidzot, saistībā ar iespēju jaunpienācējiem saņemt maksājumtiesības, jāpiemin, ka kopš 2015. gada saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktu dalībvalstis izmanto savas valsts vai reģionālās rezerves, lai maksājumtiesības prioritārā kārtā piešķirtu gados jauniem lauksaimniekiem un lauksaimniekiem, kuri uzsāk lauksaimniecisku darbību. Šī lauksaimnieku kategorijas definīcija iekļauta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 11. punktā un Regulas (ES) Nr. 639/2014. 28. panta 4. punktā³.

Secinājums

Komisijai nav pamata iejaukties lūgumraksta iesniedzēja vārdā.

Lūgumraksta iesniedzējam tiek ieteikts sazināties ar valsts iestādēm saistībā ar Spānijas tiešā maksājuma shēmām.

¹ Skatīt Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp. (kopš 2014. gada 1. janvāra: Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulā (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un par Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu, OV L 347, 20.12.2013., 549.–607. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608.–670. lpp.).

³ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 639/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām un ar ko groza minētās regulas X pielikumu, OV L 181, 20.6.2014., 1.–47. lpp.